

deSingel

Internationale Kunstcampus

2008-2009 BLAUWE ZAAL

CHRIS JORIS QUARTET

VR 19 SEP 2008

2008-2009 / CROSSOVER

ZO 7 SEP 2008
MUZSIKÁS & LEVENTE KENDE

VR 19 SEP 2008
CHRIS JORIS QUARTET

VR 17 OKT 2008
BANG ON A CAN ALL STARS & IVA BITTOVÁ

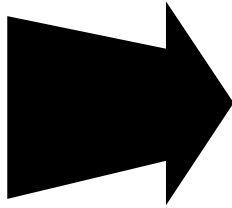
DO 30, VR 31 OKT 2008
MADIHA FIGUIGUI & BAND

WO 21 JAN 2009
AQUARIUS & GARRETT LIST ENSEMBLE
OLV. MARC MICHAEL DE SMET

WO 13 MEI 2009
JORDI SAVALL & NEDERLANDS BLAZERS ENSEMBLE

begin concert **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.40 uur**
einde omstreeks **21.40 uur**

teksten programmaboekje **Frederik Goossens**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

CHRIS JORIS QUARTET

ERIC PERSON altsax, sopraansax, dwarsfluit

MANOLO CABRAS contrabas

BABA SISSOKO ngon, tama, zang

CHRIS JORIS conga's, Afrikaanse drums, cimbale, berimbau, piano

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

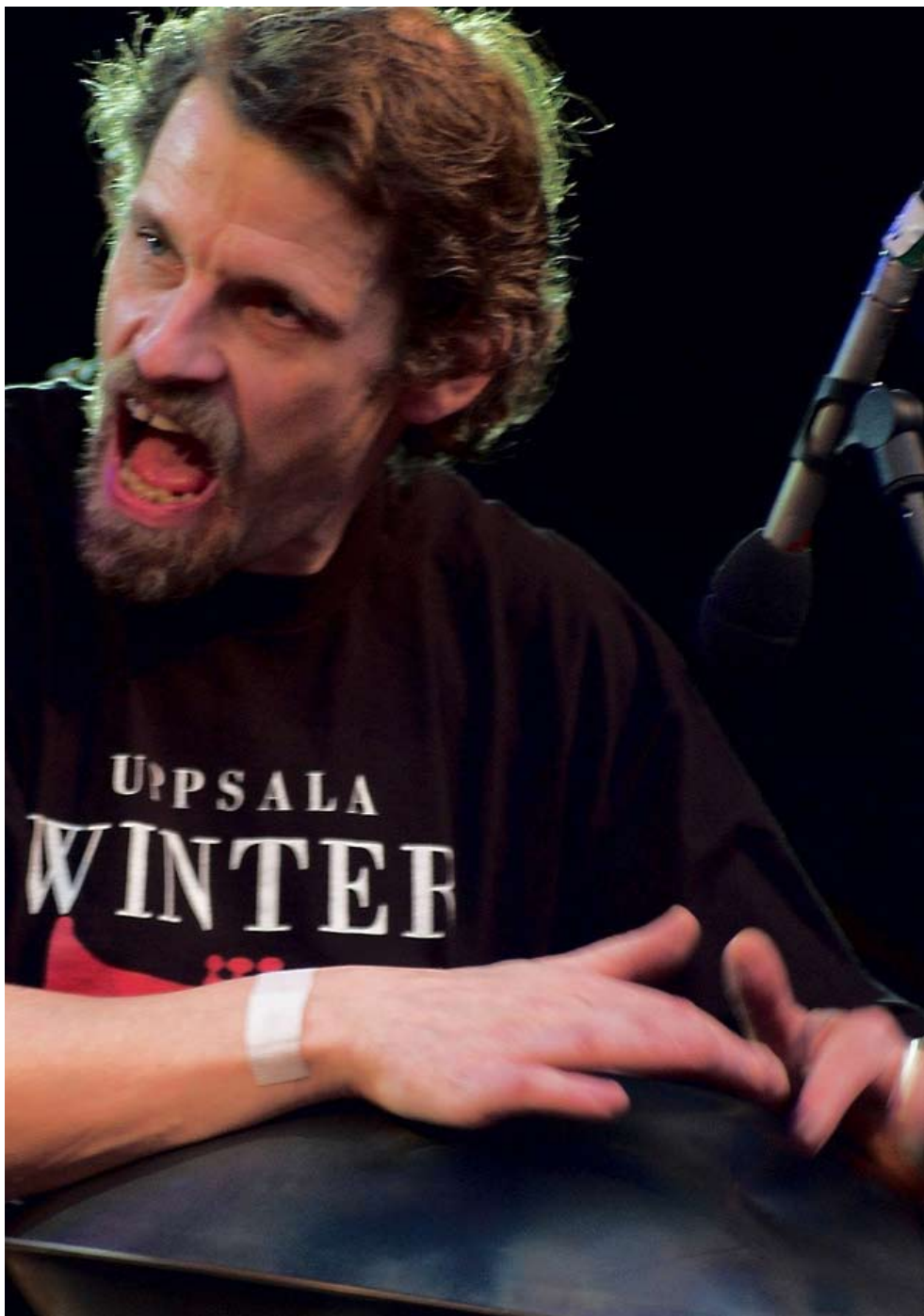

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

- ▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur
- ▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

CHRIS JORIS

“Papa, speel nog eens dat plaatje van die meneer die zo hard zingt?” Het was een vast ritueel geworden, op zondag ten huize Joris. Vader Jan Joris had namelijk een stevige vinylcollectie, moet u weten, met veel vocale muziek. Verwonderlijk was dat niet, voor een operazanger. Week na week haalde hij zijn Philips-EP van The Reverend Kelsey uit de kast: een kerkdienst vol tamboerijnen, een uithalend koor en heftig gestamp. Bij wijze van communie kreeg de kleine Chris Joris (*1952), toen acht jaar oud, nog een stukje Mahalia Jackson toe.

Dát was de soundtrack bij zijn jeugd: gospel - of breder: Afrikaanse gezangen. Al snel ontdekte Joris jr. nog meer geheimen in vaders kast. Zonder het goed en wel te beseffen speelde hij luistersessie na luistersessie chronologisch de geschiedenis van de jazz na. Alles van Louis Armstrong. Stapels Duke Ellington. Op zijn twaalfde begroef hij zich in Thelonious Monk en John Coltrane. Het was 1964, de Beatlemania reikte intussen tot in de Verenigde Staten en het kon Chris Joris geen moer schelen.

Vader had het al gauw gehad met die jazzmanie van zijn zoon. Het was tijd voor échte muziek, die je zélf leert spelen, en aangezien de dochters niet slechter geworden waren van hun pianolessen was de keuze snel gemaakt. “Een piano is een orkest, zei mijn vader altijd. Hij had gelijk”, aldus Joris. Na vier jaar, Joris was toen twaalf, nam hij er nog klarinet en saxofoon bij. “Tja, ik was een wonderkind. Maar lui, lui! Ik ging aan de muziekacademie met gemak door het dubbele aantal studieboeken per jaar. Tot ik aan het conservatorium van Antwerpen bij de grote Walter Boeykens terechtkwam. Hij gooide me meteen buiten.”

Die studiejaren werden een mix van creatieve disciplines. Joris verzeilde in de Antwerpse kleinkunstscene, in het zog van onder meer Zjef Vanuytsel. Hij sloeg aan het schilderen. “Steevast zwarte mensen”, zegt Joris daarover. “Zwarte mensen die werden gediscrimineerd. Dat werk bestaat nog, ja, maar ik ben er niet in doorgegaan. Ik vond het met de tijd te sloganesk, dus ben ik gestopt. Maar die zwarte stempel is natuurlijk gebleven in mijn muziek. Ik was een tijdlang zowat het huisorkest van het ANC.”

En natuurlijk - we schrijven eind jaren zestig - speelde hij in het onvermijdelijke freejazztrio. “Op een Fender Rhodes, met afschuwelijke klanken”, heet het. Af en toe werden er gasten bijgehaald, vaak uit de Werkgroep Improviserende Musici (WIM), zoals pianist Fred Van Hove. Maar net zo goed de saxofonisten John Tchicai en Michel Mast en de Zuid-Afrikaanse bassist Johnny Mbizo Dyani. Ze speelden op vernissages en in jazzkelders. *Très Rive Gauche*, quoi.

Maar waar kwam dan die liefde voor de percussie vandaan? Joris werd er pas op zijn zesentwintigste door gebeten. De klik kwam er op café, zoals

dat gaat, in de Antwerpse Wijngaardstraat. Joris: “Daar woonde een baardige Surinamer. Die man kon drummen! Hij mengde zijn Caraïbische stijl met de swing van Max Roach. 's Avonds werd er gejamd. Met saxofonist Mike Zinzen, bijvoorbeeld, en met Jack Sels, net voor zijn dood, en met drummer Al Jones, die nog met Charles Mingus en Dizzy Gillespie had gespeeld. Het Wijngaardstraatje, dat was onze 52nd Street.”

De kracht van Joris' percussie, van kleine belletjes tot djembés, van berimbaus tot een stukje tuinslang, zit 'm in de benadering van zijn winkel. Waar percussionisten al gauw een voorkeur blijken te ontwikkelen voor Caraïbische zonnigheid of nooit eindigend 'authentiek' roffelparcours, beschouwt Joris zijn slaginstrumenten als melodisch tuig. “Ik wil niet freaken, ik wil niet eindeloos jammen”, benadrukt Joris. “Ik wil met weinig middelen een quasi-melodie suggereren. Dat is een veel spirituelere aanpak. En tegelijk kun je niet buiten de primitieve kracht van het ritme, even weg van de harmonieën.” Die combinatie is zijn handelsmerk, en uit zich ook in zijn manier van componeren: vaak vanuit het ritme, één bass-hump op berimbau, meestal vanuit de melodie op de piano. En die afwisseling heeft hij meer dan nodig. “Ik ben geen pianist die een hele avond kan boeien. Vraag mij niet om een avondje bebop te spelen, dan ga je lopen.”

Het voorbije decennium bracht turbulente tijden voor Joris. Hij verzamelde een uitstekende band rond zich, onder de noemer The Chris Joris Experience, met Sam Versweyveld op trompet, Bart Defoort op saxofoon, Ernst Vrackx aan de piano en Chris Mentens op bas. De groep maakte een opgemerkte passage op Jazz Middelheim 1997, en bracht het concert - aangevuld met fragmenten van een concert in Stockholm - uit op het WERF-label onder de titel 'Live'.

In 1999 en 2000 ging hij op tournee met pianolegende Mal Waldron, u bekend als the man of choice van onder meer Charles Mingus, Billie Holiday en Steve Lacy.

2003 zou een sleuteljaar worden. Samen met Daniel Schell componeerde hij het 'Oratorio Ishango', een Afrikaans oratorium. Het dieptepunt én het hoogtepunt vielen jammerlijk samen: na het overlijden van zijn vrouw schreef hij voor zijn Chris Joris Experience en het Mons Orchestra Out of the Night (WERF), een ode aan de rouw en het incasseringsvermogen. De plaat is een intimistische, zalvende, hypnotiserende tocht langs colère, rebellie en loutering. Hij kreeg er de Klara Prijs voor Jazz 2003 voor. De eropvolgende dvd, 'Into the Light', bestaat uit opnamen uit verschillende concerten, waarbij Joris vooral put uit 'Out of the Night' en ook twee delen uit zijn 'Oratorio Ishango' brengt, aangevuld met aandoenlijk archiefmateriaal van de jonge muzikant met pianist Mal Waldron.

Voor het concert in deSingel put Joris uit zijn jongste release, 'Rainbow Country' (WERF). Na het intieme pianospel van 'Out of the Night' keerde de percussionist terug naar een hervonden joie de vivre. Hij sloeg de han-

den in elkaar met tubalegende Bob Stewart (u kent hem onder meer van bij Mingus en Dizzy Gillespie), aangevuld met de New Yorker Eric Person (fluit en saxen), Fabian Fiorini (piano), Reggie Washington (elektrische bas), Chris Mentens (contrabas), Baba Sissoko (tamani en ngonï) en Junior Mthombeni (percussie). De nieuwe Joris leverde een vitalistisch werkstuk af waar Hendrik Marsman jaloers op zou zijn geweest, opgetild door het schuim van Sissoko's ijle stem en getokkel op de Afrikaanse luit (ngonï).

In deSingel roomt Joris zijn band af tot een kwartet. Bob Stewart kon de oversteek niet maken, en op bas hoort u de Sard Manolo Cabras. Die is de laatste tijd bijzonder in trek, onder meer in de bands van Ben Sluijs en Free Desmyter. “Ik kon niet om hem heen”, aldus Joris. “Hij weet dat ik een drumkit heb maar geen drummer bèn, en past zijn spel daaraan aan. Bij gebrek aan een betere term: Manolo is een malse bassist.”

Vocalist Baba Sissoko is een oudgediende van Joris, met wie hij onder meer een tournee van JazzLab Series afwerkte. “Baba is een meester, en wordt in Mali ook als dusdanig geëerd”, zegt Joris. “Hij heeft er de eretitel 'le Tamani d'Or' gekregen. Niet voor niets: op zijn talking drum kan hij de harmonieën volgen. Geloof me: tijdens mijn jonge jaren heb ik onder Senegalezen en Malinezen het verschil leren zien tussen kloefkappers en meesters, en Baba is geen kloefkapper.”

Chris Joris

Alles in het leven is gebaseerd op ritme: stappen, ademen, de hartslag, dag en nacht. Sinds jaar en dag gaat Chris Joris, één van de grootste percussionisten van Europa, op zoek naar vreemde culturen en tradities om van hun ritmes te proeven. Het resultaat van zijn zoektocht leverde hem in 2003 de Klara Prijs voor Jazz op voor de cd 'Out of the Night'. In datzelfde jaar schreef hij samen met Daniel Schell ook zijn 'Oratorio Ishango', het eerste Afrikaanse oratorium. Daarbij maakt hij gebruik van een breed assortiment aan instrumenten, van de likembé tot de djembé, van de ashiko tot de udu. Instrumenten die doorgaans met wereldmuziek worden geassocieerd maar in de muziek van Joris worden bovengehaald om de roots van de jazz uit te vergroten: Afrika en Europa. Chris Joris was ook te zien met het Brussels Jazz Orchestra, waarmee hij zijn 'Percussive Portrait' uitvoerde. Sinds 1997 toert Chris Joris door Europa met de Chris Joris Experience, een band met Belgische jazzmusici en Afrikaanse solisten. Daarmee maakte hij twee opmerkelijke cd's. Met Pierre Vaiana (sopraan- en tenorsax), Fré Desmyter (piano) en Chris Mentens (contrabas) vormt Joris een vast kwartet. Chris Joris musiceerde met grote jazzcoryfeeën als Toots Thielemans, Steve Houben, Bruno Castelluci, Michel Herr, Frank Vaganée, Richard Galiano, Charles Loos, Erwin Vann, Mal Waldron en vele anderen. Chris Joris is docent aan de Jazzstudio in Antwerpen.

Eric Person

Eric Person speelt als saxofonist (alt en sopraan) en fluitist al meer dan twintig jaar een toonaangevende rol in de jazzscene. Als leader en als sideman is hij te horen op een dertigtal opnamen. Zijn vroege ervaringen met Dave Holland, McCoy Tyner, Chico Hamilton, het World Saxophone Quartet en John Hicks droegen in belangrijke mate bij tot zijn volle saxklank en zijn vaardigheden als arrangeur en componist. In 1993 vroeg Dave Holland hem in zijn band te spelen. Een van de hoogtepunten van deze samenwerking is de cd 'Dream of the Elders'. Eveneens in 1993 bracht Eric Person zijn debuutalbum 'Arrival' uit, geprezen om de grote variatie aan stijlen en zijn durf om risico's te nemen. De volgende opname 'Prophecy' uit 1994 was conceptueller van aard en vermengt songs van Person met Coltrane. In 1999 richtte Person zijn eigen band op: Meta-Four, met pianist Jarod Kaskin, bassist Adam Armstrong en drummer Peter O'Brien. Het laatste album van deze groep 'Live at Big Sur' is de weergave van het dynamische optreden dat ze gaven op het Big Sur Jazz Festival in 2002. Meta-Four is Persons vehikel om zijn eigen muziek te presenteren, die tot de meest vernieuwende en spannende behoort van de hedendaagse jazzscene.

Manolo Cabras

Manolo Cabras werd in 1971 in Caligari, Italië geboren. Hij studeerde klassieke viool aan het plaatselijk conservatorium en nam ook deel aan de cursus

Experimentele composities. Hij begon bas te spelen en in 1989 ontdekte hij de jazz. Twee jaar later volgde hij les bij Dave Holland. Tussen 1992 en 1995 volgde hij les bij bassist Attilio Zanchi. In de klas van Furio Di Castri behaalde hij zijn diploma 'High Professional Qualification for Jazz Musicians' in Siena. Manolo nam aan meerdere workshops deel van onder anderen Marc Johnson, Miroslav Vitous, Pelle Danielsson. Hij speelde op meerdere jazzfestivals met Paolo Fresu, Maria Pia De Vito, Tino Tracanna, Gianluca Corona, Augusto Pirodda, Alessandro Diliberto, Massimo Ferra e.a. Sinds 1998 woont hij in Nederland, waar hij met enkele Nederlandse muzikanten in contact kwam zoals Eric Vloeimans, Rob Madna, Ferdinand Povel, Jasper Blom, Ack Van Rooyen, Jesse Van Ruller, Eric Ineke, Wim Bronnenberg, Wolfart Brederode en Marek Patrman. Naast het spelen in verscheidene bands heeft hij ook zijn eigen groep.

Baba Sissoko

Baba Sissoko, geboren in Mali in 1963, is instrumentist (tamani, ngoni, kama-lengoni, bala, kalebas) en zanger. Al vanaf zijn kindertijd speelde hij tamani (de 'sprekende' drums) op huwelijksfeesten en andere traditionele ceremonies. In 1985 maakte hij een internationale tournee met het Instrumentaal Ensemble van Mali. In 1991 vormde hij zijn eigen trio, Baba Sissoko & Taman Kan en begon hij intense samenwerkingen met internationale topartiesten als Youssou N'Dour, Ibrahim Ferrer, Ry Cooder, Dee Dee Bridgewater, Chaito Lopez e.a. Met Habib Koité werkte hij twaalf jaar lang samen met veel succes. In 1995 verscheen het eerste album van zijn trio Taman Kan. De twee andere leden van het trio zijn bassist Roger Sabal Lecco en drummer Reynaldo Hernandez. Taman Kan versmelt Afrikaanse elementen met blues, jazz en rock. Baba Sissoko heeft een tijd lang les gegeven in traditionele drums in Brussel en leidde workshops aan het conservatorium van Calabrië in Italië.

BINNENKORT IN DESINGEL

FILM EN LIVE MUZIEK BUSCEMI & MUSICIANS DZIGA VERTOV

RONY VERBIEST accordeon, baritonsax **LODE VERCAMPT** cello **WERNER LAUSCHER** bas **JO MAHIEU** elektrische gitaar **MICHEL BISCEGLIA** piano

DE MAN MET DE CAMERA CHELOVEK'S KINO- APPARATOM (1929)

filmregie **Dziga Vertov**
hedendaagse soundtrack
Buscemi (wereldcreatie)

productie **Beursschouwburg**
coproductie **Bozar Cinema,**
Koninklijk Belgisch Filmarchief,
CC Hasselt, Kunstencentrum
Buda, De Kreun Kortrijk, deSingel

WO 15 OKT 2008 / 20 UUR / BLAUWE ZAAL

**INLEIDEND GESPREK CIS BIERINCKX MET BUSCEMI / 19.15 UUR /
FOYER DE KUNSTHAVEN**

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

 PERMANENTE TENTOONSTELLING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2008-2009 architectuur theater dans muziek

TICKETS

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be
tickets@desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knack
weekend
focus

hoofdsponsor

mediasponsors